

РЕШЕНИЕ

№ 711

гр. Благоевград, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно
наказателно дело № 20231210200372 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „...“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., подадена чрез адв.Н. Б. от Адвокатска колегия - Благоевград против Наказателно постановление (НП) № 42-0003631 от 27.10.2022 година на ИД Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАВП, чл.189 ал.12 от ЗДВП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 (три хиляда) лева.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на атакуваното наказателно постановление, като се твърди, че АУАН и НП са издадени при нарушаване на материално правните и процесуални норми. Развиват се съображения, че нарушението не е осъществено, същото не е доказано, както и това, че случая е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Сочи се, че в случая европейското законодателство е регламентирало в

Директива 2006/126/ЕО условията за издаване, подновяване или замяна на европейско свидетелство за управление на МПС, която е приложима в случая, а не Наредба № 36/15.05.2006г. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени изцяло наказателното постановление, като неправилно и законосъобразно.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател ангажира процесуален представител в лицето на адв. Н. Б., която се явява в съдебно заседание, ангажира доказателства в подкрепа на тезата си и изразява становище по същество, като моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. Прави искане при отмяна на санкционния акт да бъдат присъдени на дружеството-жалбоподател разноски за един адвокат по делото.

Административно-наказващият орган не ангажира процесуален представител по делото, но в писмено становище застъпва тезата, че жалбата е неоснователна, а издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди. Прави се и възражение за прекомерност на размера на претендирания по делото от жалбоподателя адвокатски хонорар, в случай че същия надвишава размера на чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Районна прокуратура-Благоевград надлежно призовани не ангажират становище по делото и процесуален представител.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срока за обжалване на процесното наказателно постановление и от страна, имаща право на жалба. Разгледана по същество, същата е основателна.

След анализ на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С ангажираните по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен и безпротиворечив начин от фактическа страна, че на 09.09.2022г., около 16.00 ч., в гр.Благоевград, на бул.“Св. Димитър Солунски“ № 77А в сградата на ОО „Автомобилна администрация“ – Благоевград е

извършена тематична проверка на „...“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., в качеството му на превозвач, притежаващо Лиценз № 3949 от 13.05.2015г., с 9 броя издадени копия от лиценза. Проверката е възложена с нарочна заповед № РД-12-2606 от 09.09.2022г. на Директора на РД „Автомобилна администрация“ – София (лист 15 от делото) и осъществена на 09.09.2022г. от свидетелите В. Й.а Д. и К. И. М., двамата служители на РД „Автомобилна администрация“ – София за проверяван периода от 01.08.2021г. до 31.03.2022г., като са проверени изискани и представени от дружеството писмени документи и са направени справки в информационната система на ИА „АА“ – София. Проверката е започнала с изпращане до дружеството-превозвач на Известие с рег. № 12-00-00-750/73/ от 26.07.2022г. (лист 13-14 от делото). Установено е при проверката, че превозвачът „...“ ООД, с ЕИК 200914371 е допуснал до управление на МПС влекач от категория N3, марка Волво с рег. № ... водача ... с ЕГН *****/ЛНЧ/, гръцки гражданин, да извърши международен превоз на товари, който не отговаря на изискванията за психологическа годност определени в чл.52 ал.1 т.2 от ЗДВП и чл.7 ал.3 от ЗАВП, като водача е назначен на работа като не притежава валидно Удостоверение за психологическа годност, видна от справка в информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – справка в Регистъра за психологически изследвания на водачите за явяване на психологическо изследване (лист 10 от делото). Водача е управлявал горепосоченото МПС на дата 25.11.2021г., като видно от писмо рег. № 12-00-00-750 от 13.07.2022г. (лист 11-12 от делото) е проверен по нарушение в Република Италия. Проверяващите служители приели, че процесното дружество е осъществило нарушение, изразяващо се в допускане, като превозвач извършването на международен превоз на товари от водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, тъй като не притежава удостоверение за психологическа годност, след като е сключил трудов договор с българско търговско дружество-превозвач. За установеното нарушения на 09.09.2022г. актосъставителят В. Й.а Д. съставил на дружеството-жалбоподател „...“ ООД, с ЕИК 200914371, в присъствието на свидетеля К. И. М. и упълномощено от управителя на дружеството-жалбоподател лице ..., Акт за установяване на административно нарушение № 328099 от 09.09.2022г. (лист 6 от делото). В акта е посочено, че установеното нарушение е квалифицирано, като

административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ и същият е връчен срещу подпис и с разписка на упълномощеното лице При връчването на акта не са отразени възражения от упълномощеното лице. Писмени възражения в законоустановения срок не са постъпили. Въз основа на този акт, на 27.10.2022г. ИД Директорът на РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАВП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, издал обжалваното Наказателно постановление № 42-0003631 от 27.10.2022г. (лист 5 от делото), с което за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, наложил на дружеството-жалбоподател „...“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози, „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 (три хиляда) лева. НП е връчено лично и срещу подпис на управителя на дружеството-жалбоподател ... на 06.02.2023г., като в законоустановения срок, на 20.02.2023г. е подадена разглежданата в настоящото производство жалба (лист 3-4 от делото), заведена с вх. № 52-00-56-8723/2/ от 20.02.2023г. по описа на РД „Автомобилна администрация“ – София.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с разпита на свидетелите - актосъставителя В. Й.а Д. и свидетеля по установяване на нарушението и съставяне на акта К. И. М., които са категорични, че на посочената в акта дата, час и място при извършената тематична проверка на дружеството-жалбоподател установили въпросното нарушение, относно липсата за конкретния водач, гръцки гражданин на удостоверение за психологическа годност и извършването от същия на международен превоз на товари. Нарушението било потвърдено и от направена справка в информационната система на ИА „АА“ – София, където лицето не излязло, като такова, притежаващо удостоверение за психологическа годност за времето на извършеният транспорт. За това нарушени бил съставен и акт за установяване на административно нарушение и започнато административнонаказателно производство срещу дружеството-жалбоподател. Свидетелите установяват също, че от представените при

проверката документи – писмо рег. № 12-00-00-750 от 13.07.2022г. за констатирано нарушение на водача и МПС в Република Италия на 25.11.2021г., констатирани движение на автомобила и извършване на превоза, представляващ извършване на международен превоз. Сочат също, че превозвачът, в случая дружеството-жалбоподател изпраща шофьора на курс и затова приели, че дружеството е разпоредило извършването на транспорта, с което и реализирало нарушението по седалището и адреса на управление.

От представеното Известие рег. № 12-00-00-750/73/ от 26.07.2022г. до превозвача „...“ ООД, с ЕИК 200914371 е видно, че същото е връчено на дружеството-жалбоподател чрез неговият упълномощеното лице ... на 09.08.2022г. в 15.30 часа, като е посочена дата и час на извършване на проверката – 09.09.2022г. в 10.00 часа. С известието е указано на проверяваното дружество да представи съответни документи свързани с водачите, включително водача ..., управлявали МПС на дружеството с рег. № ..., за периода от 01.11.2021г. до 31.03.2021г., като изрично не е записано в известието, че следва да се представят удостоверения за психологическа годност на водача на товарния автомобил.

От представения Констативен протокол за извършена тематична проверка от 21.03.2022г. (лист 16-20 от делото) се установява, че свидетелите В. Й.а Д. и К. И. М., двамата служители на РД „АА“ – София извършили проверка на дружеството-жалбоподател на 09.09.2022г., която обхващала период от 10.09.2021г. до 31.03.2022г. и въз основа на предоставените им документи и справки в информационната система на ИА „АА“ – София установили процесното нарушение, че превозвачът е допуснал извършването на международни превози на товари с МПС Волво ФХ 4х2Т с рег. № ... от водача ..., гражданин на Република Гърция, видно от дигиталната карта на водача и полученото писмо от Република Италия, като същия не отговаря на изискването за психологическа годност, тъй като не притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Представените от проверяваното дружество документи и направените при проверката изводи се вписали в протокола, както и това, че при проверката е съставен процесния АУАН.

Видно от представената разпечатка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София от 09.09.2022г. (лист 9-10 от делото) е, че при направена проверка по име ... и

с ЕГН ***** е отбелязано, че същият няма данни да има издадено Удостоверение за психологическа годност.

По делото е приложено нотариално заверено Пълномощно № 8673 от 14.10.2020г. на нотариус № 415 на Нотариалната камара (лист 14-18 от делото), с което „...“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ... е упълномощило ..., да представляват и подписват дружеството пред органите на Министерство на транспорта, както и пред ИА „Автомобилна администрация“, с права да присъства и участва при извършването на проверки, да представя документи, да подписва и получава АУАН и НП, свързани с дейността на дружеството, както и пълномощно с рег. № 3426 от 08.04.2022г. на същия нотариус, с което последният е преупълномощил с тези си права

Представено е копие и легализиран превод на Свидетелство за управление на МПС с № 003390966 (лист 29 от делото) на името ..., гражданин на Република Гърция, роден на 30.05.1966г. в Република Гърция, издадено от Атикас, Република Гърция на 30.09.2016г., с валидност до 30.05.2031г., от което е видно, че водача притежава категории: В, С, ВЕ, СЕ.

Приложени и приети като доказателства по делото са и Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС (лист 74 от делото) и Заповед № 355 от 19.09.2022г. на ИА „АА“ (лист 75 от делото), удостоверяващи материалната компетентност на издателя на наказателното постановление.

По делото е представена Длъжностна характеристика за длъжност – Инспектор, в отдел Контрол на РД „АА“ – София, подписана от В. Й. Д. – Инспектор в ИА „АА“ (лист 69-73 от делото), удостоверяваща процесуалната компетентност на актосъставителя.

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че с обжалваното наказателно постановление неправилно и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, като е наложено административна санкция по чл.96г ал.1 предл.2 от ЗАВП.

Обжалваното Наказателно постановление е издадено в съответствие с установената за това императивна законова процедура и от компетентен орган /видно от Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС и Заповед №

355 от 19.09.2022г. на ИА „АА“/. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изискванията на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Оплакването, че в случая не е спазена разпоредбата на чл.57 ал.1 от ЗАНН, като наказващият орган не е посочил отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, с оглед императивния характер – вид и размер на предвиденото наказание за това нарушение, обуславя неоснователност на така формулираното възражение на защитата. Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

С обжалваното наказателно постановление от обективна страна се ангажира административнонаказателната отговорност на търговеца-жалбоподател за допуснато от него нарушение на чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП, според който законов текст, лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбата по чл.7 ал.3 и чл.12б ал.1 от същия закон и чл.152 ал.1 т.2 от Закона за движение по пътищата. Както в АУАН, така и в обжалваното НП на дружеството жалбоподателя е вменено допускане на административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже изложените фактически положения, възприети от същия, въз основа на които е приложил съответната санкционна норма. От събраният по делото доказателствен материал се установява по безспорен и категоричен начин, че дружеството-жалбоподател е носител на Лиценз № 3949 от

13.05.2015г., с 9 броя издадени копия от лиценза, за осъществяване на международен превоз на товари, поради което същият има качеството на превозвач. Именно поради последното и в това си качество, търговеца в проверявания период от 01.11.2021г. до 31.03.2022г. притежава товарен автомобил Волво от категорията N3 с рег. № ..., с които извършвал международен превоз на товари, както и е било в трудово правни отношения с лицето ... с ЕГН ***** /ЛНЧ/, гръцки гражданин, като шофьор на товарен автомобил за международни превози. По тези обстоятелства страните не спорят, поради което съдът ги приема за безусловно установени. Не е спорно, а и това се установява от приложената справка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София, че водача ... с ЕГН ***** /ЛНЧ/, гръцки гражданин, като работещ в българско търговско дружество „...“ ООД, с ЕИК 200914371, към 09.09.2022г., съгласно АУАН и НП не е притежавало удостоверение за психологическа годност, издадено му по съответния ред, установен в Република България към този момент, както и това, че същият е осъществил международен превоз на товари на 25.11.2021г. с МПС с рег. ..., собственост на дружеството-жалбоподател, до Република Италия, видно от представеното писмо с рег. № 12-00-00-750/1/ от 13.07.2022г. и разпечатка от картата му на водач. В случая обаче, водача ... е гръцки гражданин, не притежаващ удостоверение за психологическа годност, издадено в Република България, но същият притежава валидно СУМПС, издадено от компетентните органи на Република Гърция. Съгласно разпоредбата на чл.151а от ЗДвП, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл.151 от ЗДвП. Свидетелството за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България, когато свидетелството е издадено от държава – членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, съгласно чл.161 т.5 от ЗДвП. Доколкото в случая не е установено водачът ... да има статут на постоянно или продължително пребиваващ на територията

на Република България, то за него, не е налице задължение или необходимост да поиска замяна на издаденото от компетентните органи на Република Гърция СУМПС с българско такова, с оглед предвидената в чл.11 от Директива 2006/126/ЕО и в хипотезата на чл.162 ал.6 от ЗДвП. Видно от разпоредбата на чл.1 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. е, че сред лицата, за които се определя изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания, липсват чуждестранни граждани – с изключение на чужденците, дългосрочно пребиваващи в Република България, и българските граждани с чуждестранни свидетелства за управление на МПС. Именно поради факта, че водача ..., извършил международния превоз на товари за сметка на дружеството-превозвач е извън тази категория чужденци, то той изобщо не е субект на Наредба № 36 от 15.05.2006г. и неговото валидно СУМПС за съответните категории, на територията на Република България, с оглед разпоредбата на чл.161 т.5 от ЗДвП, удостоверяват и психологическата му годност, като водач на превозно средство за превоз на товари за срока на административна валидност на свидетелството. Водачите, осъществяващи международен превоз на товари са длъжни да представят удостоверение за психологическа годност тогава, когато удостоверяването на такава не е част от придобитата правоспособност за управление на МПС за дадена категория.

Като допълнителни аргументи в подкрепа на изложеното, следва да се отбележи и това, че в хода на настоящото административнонаказателно производство действащата редакция на чл.8 ал.2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 година за изискванията за психологическата годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии за издаване на удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, регламентираш три годишен срок на валидност на издадените удостоверения за психологическа годност беше променена с изменение публикувано в ДВ бр.84 от 2022г. в сила от 21.10.2022г., като се възприе регламентация, че „Удостоверението за психологическа годност е безсрочно.“. Тази нормативна промяна, разгледана в контекста на императивната разпоредба на чл.3 ал.2 от ЗАНН, регламентираща приложението на по-благоприятния закон, в случай, че до влизане в сила на наказателното постановление последват промени в

приложимата материалноправна норма, който са по-благоприятни за санкционираното лице, обуславят идентични с горе направените изводи, за недоказаност на разглежданото административно нарушение от обективна страна, респ. отпадане на съставомерността на деянието, като административно нарушение поради неговата ненаказуемост.

Именно с оглед на изложеното, съдебният състав счита, че не се доказва от обективна страна, че дружеството-жалбоподател е осъществило вмененото му при допустителство административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП, което обуславя незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, водещо като правна последица до неговата отмяна.

При този изход на делото, право на разноски за производството се поражда само за дружеството-жалбоподател. Претендира се присъждане на разноски в размер на 800 лева за заплатено в съдебното производство адвокатско възнаграждение. Административнонаказващия орган релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение в случай, че същото надвишава размера, предвиден в чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл.36 от Закона за адвокатурата, препращаш към Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. Съгласно чл.18, ал.2 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата, за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 10 000 лева е 400 лева плюс 10 % за горницата над 1000 лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 3000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 600.00 лева, до която и претенцията за разноски се явява основателна и следва да бъде уважена. Предвид горното, независимо от правната и фактическа сложност на делото, доколкото

жалбоподателят претендира присъждане на разноски за заплатено от него адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, основателно се явява направеното от наказващия орган възражение за неговата прекомерност за сумата над 600 лева до 800 лева. Съгласно §1, т.6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, която е юридическото лице, съгласно чл.2 ал.3 от ЗАвП, в чиято структура е включен административният орган, издател на оспореното наказателно постановление

Водим от горното и на основание чл.58д от ЗАНН във връзка с чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 42-0003631 от 27.10.2022 година на ИД Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАвП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на „...“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 (три хиляда) лева.

ОСЪЖДА административнонаказващият орган Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София да заплати на „...“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., сумата 600 (шестстотин) лева, представляващи направените в хода на съдебното производство разноски за един адвокат.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____